

แทนที่จะกล่าวโทษมายา จงกลับมาพึ่งและเป็นนายผู้สร้าง

วันนี้ จากในชุมนุมทั้งหมดนี้ บัฟฟาตากำลังมองดูดวงวิญญาณที่กลายเป็นตัวของความรู้และโยคะและมันคงอยู่ในสภาพของนายผู้สร้างอย่างสม่ำเสมอเป็นพิเศษ ลูกแต่ละคนเรียกตนเองว่าผู้ที่มีความรู้และโยคะ แต่ลูกก็ตามลำดับกันไปในการมีความรู้เช่นเดียวกับพ่อและในการเป็นดวงวิญญาณโยคีที่ทัดเทียมกับพ่อ การทัดเทียมกับพ่อหมายถึงการอยู่อย่างมั่นคงในตำแหน่งของนายผู้สร้างอย่างสม่ำเสมอ สิ่งสร้างทั้งหมดจะกลายเป็นผู้รับใช้และให้ความร่วมมือในงานรับใช้เบื้องหน้าของดวงวิญญาณที่มีพลังที่มั่นคงอยู่บนที่นั่งของนายผู้สร้างอย่างง่ายดาย นายผู้สร้างสามารถสร้างบรรยากาศประเภทใดก็ตามที่เขาต้องการภายในหนึ่งวินาทีด้วยการส่งความคิดที่บริสุทธิ์ของเขา ด้วยการส่งความคิดที่บริสุทธิ์ของเขา เขาสามารถกระจายกระแสจิตประเภทใดก็ตามที่เขาต้องการ พลังได้ก็ตามที่เขาปลุกเรียก พลังนั้นจะให้ความร่วมมือ จากการรู้ว่าดวงวิญญาณไหนขาดสิ่งใด ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะกลายเป็นนายผู้ประทานการบรรลุผลทั้งหมดและสามารถให้ในสิ่งที่ดวงวิญญาณนั้นขาด บาบาก็เห็นว่าลูกกลายเป็นนายผู้สร้างที่เต็มไปด้วยพลังเช่นนั้นและนั่งอยู่บนที่นั่งของลูกอย่างสม่ำเสมอและอย่างง่ายดายมากมายเพียงใด แล้วบาบาก็ได้เห็นอะไร? ถึงอย่างไรลูกทุกคนก็ตามลำดับกันไป แต่อย่างไรก็ตามบาบาก็ยังเห็นว่าดวงวิญญาณที่เรียกตนเองว่าเป็นนายผู้สร้างก็กลับมามีความสับสนแม้กระทั่งความคิดเดียวที่ไร้สาระที่พวกเขาสร้างขึ้นมาจากพลังความคิดของพวกเขา พวกเขามีความหวาดกลัว แรงกดดันของสำนักก็ต่ำลงและด้วยเหตุนี้การตื่นของหัวใจของความจริงและความกระตือรือร้นจึงต่ำลง มีเหงื่อออกมาจากความท้อแท้ สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นใช่ไหม? ลูกมีความทุกข์กับการคิดว่าจะทำอะไรและจะอย่างไรกับสิ่งนั้น เป็นความผิดพลาดเพียงแค่ว่าหนึ่งวินาที ลูกลงมาจากตำแหน่งของนายผู้สร้างของลูก เมื่อตำแหน่งสิ้นสุดลงหรือเมื่อมีการหลงลืม กองทัพของมายาก็เข้ามาขัดขวางลูกในวินาทีนั้น ใครปลุกเรียกมายาขึ้นมา? ตัวลูกเองลงมาจากตำแหน่งของลูก ลูกได้ปล่อยที่นั่งของตำแหน่งของลูก และแล้วเมื่อมายามองเห็นที่นั่งนั้นว่างเปล่า เธอจึงทำให้ที่นั่งนั้นเป็นของเธอเอง ดังนั้นมายาจึงพูดว่า "ฉันไม่ควรที่จะได้รับการกล่าวโทษ เป็นเพราะเธอที่เรียกฉัน ฉันจึงมา" ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ วันนี้เป็นวันสำหรับการพบปะ บาบาก็จะบอกลูกในเวลาอื่นว่าลูกต้องทำอะไร

แต่นายผู้สร้างทั้งหลายที่นั่งอยู่บนที่นั่งของพวกเขาอย่างง่ายดาย แต่ผู้ที่เป็นตัวของสำนักของการเป็นเด็กและเป็นนาย แต่ผู้ที่ไม่ไปด้วยความรู้อย่างสม่ำเสมออย่างทัดเทียมกับผู้เป็นพ่อ แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น บัฟฟาตา รัก ระลึกถึงและนมัสเต

บัฟฟาตาพบกุมารี:

ลูกกุมารีได้ตัดสินใจแล้วหรือยัง? เวลาที่จะตัดสินใจคือเมื่อลูกอยู่ในชีวิตกุมารีของลูก ลูกมีโชคเป็นอย่างมากที่ลูกได้มาหาพ่อในเวลาของการตัดสินใจ ถ้าชีวิตของลูกก้าวไปข้างหน้าเล็กน้อยลูกก็จะกลายเป็นนกแก้วที่อยู่ในกรง ดังนั้นลูกต้องการที่จะกลายเป็นอะไร? นกแก้วที่อยู่ในกรงหรือนกที่อิสระ กุมารีคือนกที่อิสระ ไม่จำเป็นสำหรับกุมารีที่จะต้องทำงาน ลูกต้องการที่จะสะสมยอดเงินในบัญชีเงินฝากหรือ? หากลูกอยู่กับพ่อทางโลกของลูก ลูกก็จะสามารถได้รับจากปาตีหนึ่งคู่ ในขณะที่หากลูกอยู่กับครอบครัวทางจิตลูกจะไม่ขาดสิ่งใดเลย แล้วเหตุใดลูกจะต้องทำงาน? หรือว่าลูกกลัวที่จะอยู่ในศูนย์? แม้ลูกจะบอกว่าลูกมีความผูกพันยึดมั่น ลูกสัมผัสกับคลื่นแห่งความทุกข์ ไม่ว่าในกรณีใดๆกุมารียาได้อาศัยอยู่ที่บ้านรักษาความซาบซึ้งว่าลูกได้นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ แม้กระทั่งบัลลังก์ในยุคทองก็ไม่มีอะไรเทียบได้กับบัลลังก์นี้ รักษาสำนักไว้อย่างสม่ำเสมอว่าลูกมีมงกุฎและดิสก์อย่างสม่ำเสมอ จะมีใครที่นั่งที่ดีมากที่เธอได้รับมาได้อย่างไร? หากลูกจะกลายเป็นบางสิ่งแล้วจึงกลายเป็นสิ่งที่สูงส่ง ถ้า "ใช่" แล้ว "ก็ใช่"! หากลูกกำลังจะตาย ตายทันทีในจังหวะเดียว การตายนี้เป็นการตายที่แสนหวาน หากเป้าหมายของลูกมั่นคง ไม่มีใครสามารถมาเขย่าลูกได้ หากเป้าหมายของลูกอ่อนแอแล้วข้ออ้างและสถานการณ์จะเข้ามาสร้างสิ่งกีดขวาง ดังนั้นจงมีความคิดที่มุ่งมั่นอย่างสม่ำเสมอ

บัฟฟาตาพบกึ่งกุมาร:

พ่อได้ปลดปล่อยลูกจากความเพียรพยายามทุกประเภท ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความเพียรพยายามของการทำบักดี

และจากความเพียรพยายามของชีวิตของผู้ครองเรือนด้วยเช่นกัน ลูกได้กลายเป็นทาสี(ผู้ดูแลผลประโยชน์) ในชีวิตของการเป็นผู้ครองเรือนของลูกและดังนั้นความเพียรพยายามทั้งหมดได้จบสิ้นลงแล้ว เวลานั้นลูกได้รับผลของการทำบักดี การเดินทางอย่างไร้จุดหมายในบักดีนั้นก็คือความเพียรพยายามได้จบสิ้นลง ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่รับประทานผลของบักดีหรือไม่? อันที่จริงแล้วมีคำกล่าวว่า ความรู้คือผลของบักดี แต่ลูกได้พบผู้ประทานความรู้อันเป็นผลมาจากการทำบักดีของลูกแล้ว ลูกจึงได้รับผลของการทำบักดีแล้ว ดังนั้นความซับซ้อน/ความยุ่งยากของความทุกข์และความไม่สงบทั้งหมดของครอบครัวจึงจบสิ้นลง ลูกเป็นอิสระจากทั้งสองสิ่งนั้น จากการอยู่ในชีวิตที่มีบ่วง ลูกได้กลายเป็นเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อบางคนเป็นอิสระจากบ่วง เขาจะร่ำรำไรในความทุกข์ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงเฝ้าแต่ร่ำรำไรในความทุกข์อย่างสม่ำเสมอ เพียงแต่ร้องเพลงและร่ำรำไรในความทุกข์ สิ่งนี้ง่ายดายใช่หรือไม่? จดจำไว้เสมอว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต บ่วงพันธะทั้งหมดของลูกได้จบสิ้นลงแล้ว ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความเพียรพยายามและได้พัฒนาความรัก ดังนั้นจงอยู่อย่างเบาสบายและโอบอ้อมอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้เปลี่ยนจากผู้ที่ถูกرابไว้ด้วยบาปเป็นผู้ที่มีค่าแก่การرابไว้ด้วยบาป จากไม่มีความสุขมาเป็นมีความสุขและจากหนามเป็นดอกไม้ มีความแตกต่างเป็นอย่างมาก อย่าให้มีสังสารเกศาของยุคเหล็กคงอยู่ในเวลานี้ หากสังสารเกศาของโลกเก่ายังมีอยู่ สังสารเกศานั้นจะดึงรั้งลูกกลับไปหามัน ดังนั้นลูกจึงมีชีวิตใหม่และสังสารเกศาใหม่อย่างสม่ำเสมอ ลูกมีชีวิตที่สูงส่งและดังนั้นลูกจึงต้องมีสังสารเกศาที่สูงส่ง สังสารเกศาที่สูงส่งนั้นให้คุณประโยชน์ต่อตัวลูกเองและโลก ลูกได้ทำตนเองเต็มไปด้วยสังสารเกศาเช่นนั้นหรือไม่? หากลูกมีสังสารเกศาใดนอกเหนือจากสังสารเกศาของการให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและโลกแล้ว สังสารเกศาเหล่านั้นจะสร้างอุปสรรคในชีวิตนี้ ดังนั้นจงให้สังสารเกศาทั้งหมดจบสิ้นลงในเวลานี้ รักษาสำนักอยู่เสมอว่าลูกคือดอกกุหลาบทางจิต “ดอกกุหลาบทางจิต” หมายถึงผู้ที่กระจายกลิ่นหอมทางจิตอย่างสม่ำเสมอ ดอกกุหลาบทางโลกให้กลิ่นหอมของมัน มีรูปและสีที่สวยงาม และมีกลิ่นหอมที่ดีมากที่ดึงดูดทุกคนเข้าไปหาตัวมันเอง ในทำนองเดียวกันลูกทุกคนคือดอกกุหลาบทางจิตของสวนดอกไม้ของพ่อเช่นกัน ดอกกุหลาบจะนำมาออฟเฟอร์(มอบ)ในการกราบไหว้บูชาเสมอ ดอกกุหลาบทางจิตจะออฟเฟอร์ให้กับพ่อด้วยเช่นกัน การกลายเป็นเป็นผู้รับใช้ในศูนย์คือการออฟเฟอร์(เสนอตนเอง) ด้วยเช่นกัน การเสนอตนเองไม่ได้หมายความว่าลูกจะต้องอยู่ในสถานที่เดียว ลูกอาจจะอยู่ที่ไหนก็ตามแต่ลูกต้องทำตามศรัทธา อย่าให้มีจิตสำนึกของตนเองปะปนอยู่ในศรัทธาที่นั่นแม้แต่น้อย ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดอกกุหลาบทางจิตที่มีกลิ่นหอมและมีโชคเช่นนั้นหรือไม่? จงรักษาสำนักรู้นี้ไว้อย่างสม่ำเสมอว่าลูกคือดอกกุหลาบทางจิตในสวนดอกไม้ของอัลล่าห์ จงมีความซาบซึ้งนี้อยู่ตลอดเวลา คงอยู่อย่างซาบซึ้งและร้องเพลงสรรเสริญคุณธรรมของพ่อ ลูกจะสร้างโชคของลูกกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งของพระเจ้า

จงเฝ้าแต่เคลื่อนไปขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นพันดาวที่มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ชัยชนะของพันดาวมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นอย่างมากในทุกวงจร แม้ว่าจะมีเพียงแค่ห้าคนเท่านั้นพวกเขาที่มีชัยชนะ เหตุผลสำหรับชัยชนะของพวกเขาคือพ่อเป็นมิตรร่วมทางของพวกเขา เช่นที่พ่อมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ในทำนองเดียวกันผู้ที่ เป็นของพ่อก็มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน รักษาสำนักไว้ว่าลูกคือเพชรพลอยแห่งชัยชนะ ประเด็นนี้ นำมาซึ่งความซาบซึ้งและความสุขเป็นอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ลูกรู้สึกละอายใจเมื่อลูกได้ยินเรื่องราวของพันดาว? นั่นเป็นเรื่องราวของลูกใช่ไหม? มีเพียงชื่อของอรุณเท่านั้นที่ได้ได้รับการกล่าวถึงก่อนเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น ในแง่ของทางโลกพวกเขามีเพียงห้าคนเท่านั้น แต่พวกเขามีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ให้สำนักนี้มีความสดใหม่อยู่เสมอ ให้สำนักนี้ของลูกชัดเจนราวกับว่าเป็นเรื่องของเมื่อวาน ลูกทุกคนได้ประกาศสิทธิในโชคของลูกขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านใช่หรือไม่? ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านลูกได้รับโชคที่สูงส่งเช่นนั้นที่จะได้รับการจดจำไปจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกได้มาที่บ้านของพ่อ ลูกได้มาที่บ้านของลูกเอง! ลูกได้เฉลิมฉลอง ลูกได้รับประทาน และลูกได้เล่น ฯลฯ เมื่อลูกเหน็ดเหนื่อยลูกก็ไปพักผ่อน ที่นี่ก็เช่นกันลูกมาที่นี่หลังจากที่ได้ทำงานและทำธุรกิจของลูกแล้ว พื้นที่ที่ลูกมาที่นี่ลูกก็กลายเป็นดอกบัว ลูกไม่สามารถมองเห็นใครได้นอกจากพ่อ ลูกได้รับการพักผ่อน ลูกไม่มีสิ่งใดที่จะทำนอกจากการพบปะกับพ่อ รับฟังพ่อ และจดจำพ่อ ดังนั้นความเหน็ดเหนื่อยของลูกจะถูกขจัดออกไปและลูกจะรู้สึกสดชื่นใช่หรือไม่? หากบางคนมาที่นี่แม้เพียงแค่สองชั่วโมง เขาก็จะรู้สึกสดชื่น เพราะนี่เป็นสถานที่สำหรับความสดชื่น การมาที่นี่หมายถึงการได้รับความสดชื่น

เวลาของการกล่าวลา

ลูกแต่ละคนได้รับความรักไม่มากไม่น้อยไปกว่ากัน แต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษของตนเอง แม้ว่าบางคนจะเป็นอันดับสุดท้าย เขาก็ยังคงเป็นลูกของพ่อ ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร ลูกยังคงได้มาซึ่งโชคของการสละละทิ้งที่ลูกได้ทำสิ่งนั้น ดังนั้นลูกทุกคนพิจารณาตนเองว่าเป็นที่รักของพ่อ แม้ว่าจะตามลำดับกันไปลูกทุกคนก็ได้รับความรักและการระลึกถึงใช่หรือไม่?

บัพดาทำให้ความรักและความระลึกถึงจากส่วนลึกในหัวใจของท่านแก่ทุกคน ความรักจากส่วนลึกในหัวใจของท่านจะเหมือนกันสำหรับแต่ละคนและกับทุกคน ลูกทุกคนคือคนที่รักพิเศษของพ่อที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบ พบ ดังนั้นแขนของท่านย่อมเป็นที่รักของท่านอย่างแน่นอนใช่หรือไม่? มีใครบ้างที่ไม่รักแขนของตนเองไหม? แม้กระทั่งอันดับสุดท้ายก็คือหนึ่งในกำมือเดียวจากหลายล้าน ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นลูกผู้เป็นที่รักที่มาจากหลายล้านคนใช่หรือไม่? อ้อชะ

คำพูดที่สูงส่งที่อะแวน

เป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ คงอยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ทุกคนพอใจ

ตลอดทั้งปีนี้ บัพดาต้องการให้ลูกๆ เมื่อลูกพบใคร ลูกให้ความร่วมมือของความพอใจกับพวกเขา ที่ลูกจะคงอยู่อย่างพอใจในตนเองและทำให้ผู้อื่นพอใจ ความเคารพในตนเองสำหรับฤดูกาลนี้คือการเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ ดังนั้นคงอยู่อย่างความมั่นคงบนที่นั่งของความเคารพในตนเองอย่างสม่ำเสมอ ในเวลาปัจจุบันมีความตึงเครียดและความทุกข์ระทมเป็นอย่างมากและด้วยเหตุนี้ความไม่พอใจจึงเพิ่มขึ้น ในเวลาเช่นนั้นลูกทั้งหมดซึ่งเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจต้องทำให้ผู้อื่นพอใจด้วยแสงของความพอใจของลูก ก่อนอื่นจงอยู่อย่างพอใจกับตนเอง และอยู่อย่างพอใจกับงานรับใช้ และจากนั้นกับความสัมพันธ์ของลูก แล้วเมื่อนั้นลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ บัพดาบอกลูกให้เป็นผู้รับใช้อย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามหากลูกถูกรบกวนจากบางสิ่งที่เรียกว่างานรับใช้และลูกถูกรบกวนผู้อื่นด้วยเช่นกัน จะเป็นการดีกว่าที่จะไม่ทำงานรับใช้ประเภทนั้น เพราะคุณธรรมพิเศษของงานรับใช้คือการมีความพอใจ ในกรณีที่ไม่มีความพอใจกับตนเองหรือกับผู้ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีสายใยกับลูกแล้ว งานรับใช้เช่นนั้นจะไม่ทำให้ลูกหรือผู้อื่นได้รับผลใดๆ มากกว่านั้นจะเป็นการดีกว่าที่จะทำให้ตนเองเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจก่อนแล้วจึงค่อยทำงานรับใช้ มิฉะนั้นภาระที่ละเอียดอ่อนจะเพิ่มขึ้นและภาระนั้นจะกลายเป็นอุปสรรคต่อสภาพที่โยยบิน การอยู่อย่างป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ การเป็นผู้ทำลายอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ การอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ นี่คือการประกาศนียบัตรที่ผู้รับใช้จะต้องเฝ้าแต่ได้รับอยู่เสมอ การประกาศสิทธิในประกาศนียบัตรนี้หมายถึงการนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ มีเป้าหมายของการอยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นพอใจ ดวงวิญญาณใดก็ตามที่มีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดจะมีความพอใจอย่างสม่ำเสมอ สิ่งซึ่งบอกของการมีความสุขจะมองเห็นได้บนใบหน้าของพวกเขาอยู่เสมอ เมื่อผู้รับใช้มีความพอใจกับตนเองและกับงานรับใช้ ก็จะมีความจริงจังและความกระตือรือร้นในงานรับใช้และความร่วมมือโดยอัตโนมัติ แล้วลูกก็ไม่ต้องพูดถึงใครหรือคนอื่นจะพูดถึงใคร เพราะความพอใจนำมาซึ่งความจริงจังและความกระตือรือร้นอย่างง่ายดาย เป้าหมายพิเศษของผู้รับใช้คือการจะอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ ยิ่งลูกสัมผัสว่าตนเองเต็มไปด้วยการบรรลุผลมากเท่าไร ลูกก็ยิ่งอยู่อย่างมีความพอใจมากขึ้นเท่านั้น หากมีความรู้สึกแม้แต่เล็กน้อยที่สุดว่ามีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปแล้ว ความขาดนั้นจะทำให้ลูกไม่พอใจ แม้ว่านี่ไม่ใช่อาณาจักรของลูกและลูกจึงต้องเพียรพยายามเล็กน้อย ปัญหาที่นี้ก็จะเหมือนกับการเล่นเกม เมื่อลูกมีความกล้าหาญลูกจะได้รับความร่วมมือในเวลาที่ต้อง ดังนั้นพร้อมกับความพอใจของลูก จงให้ความร่วมมือของความพอใจกับทุกคนโดยผ่านสภาพที่สูงส่งของลูก ผู้ที่ทำให้ทุกคนมีการกระทำ คือการทำให้ทุกสิ่งเกิดขึ้นโดยผ่านลูก: ฉันเป็นเพียงเครื่องมือที่ดำเนินงานเท่านั้น การรักษาสำนึกนี้คือคุณสมบัติพิเศษของผู้รับใช้ ด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะคงอยู่อย่างมีความพอใจในงานรับใช้และในความพยายามของลูกอย่างสม่ำเสมอ และกับผู้ที่ได้กลายเป็นเครื่องมือให้กับใครก็ตามก็จะมีมีความพอใจด้วยเช่นกัน การอยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและการทำให้ผู้อื่นพอใจคือคุณสมบัติพิเศษ

บราห์มินหมายถึงผู้ที่รู้จัก พวกเขาอยู่อย่างพอใจกับตนเองเสมอและเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นมีความสุข หากลูกกลับมามีความไม่พอใจเพราะผู้อื่นทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นแล้วลูกจะไม่สามารถสัมผัสกับความสุขของชีวิตบราห์มินในยุคบรรจบพบกันได้ การกลายเป็นรูปของซัคติ และนำตนเองออกไปจากบรรยากาศของผู้อื่นหมายถึงการทำให้ตนเองปลอดภัย นี่เป็นวิธีที่จะบรรลุเป้าหมายนี้ ผู้ที่ทำงานรับใช้จากหัวใจของพวกเขาจะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องเพียรพยายามน้อยลงและพวกเขาก็ยังสัมผัสกับความพอใจในระดับที่มากกว่า ผู้ที่ไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงด้วยความรักในหัวใจของพวกเขา ที่เพียงแค่จดจำบาปบนพื้นฐานของความรู้ และทำงานรับใช้ด้วยหัวใจของพวกเขา จะต้องเพียรพยายามมากยิ่งขึ้นและพวกเขามีความพอใจที่น้อยลง แม้ว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จ แต่ก็จะมีมีความพอใจเล็กน้อยในหัวใจของพวกเขา พวกเขาจะคิดอย่างสม่ำเสมอว่า: จะดีกว่านี้ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น แต่ก็ยัง แต่ก็ยัง ... พวกเขาจะพูดแบบนี้อยู่เรื่อยๆ ในขณะที่ผู้ที่ทำทุกสิ่งจากหัวใจของพวกเขาจะเฝ้าแต่ร้องเพลงของความพอใจ ความพอใจเป็นสิ่งที่บอกของความ

สมปรารถนา/สมตั้งใจ หากลูกเป็นดวงวิญญาณที่ไม่พึงพอใจไม่ว่าจะในแง่ของความหิวของร่างกายหรือความหิวของจิตใจ ไม่ว่าลูกจะได้รับมากมายเพียงใด ลูกก็จะไม่พึงพอใจอยู่เสมอ ดวงวิญญาณที่สูงส่งจะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอแม้กระทั่งมีเพียงเล็กน้อย ที่ใดมีความเต็มเปี่ยม ที่นั่นมีความพอใจ งานรับใช้ใดที่ทำให้ลูกไม่พอใจนั้นไม่ใช่งานรับใช้ งานรับใช้หมายถึงงานรับใช้ที่ให้ผลหล่อเลี้ยงแก่ลูก หากมีความไม่พอใจในงานรับใช้ของลูกแล้วโปรดออกไปจากงานรับใช้เช่นนั้น แต่อย่าปล่อยความพอใจของลูก อยู่เหนือความปรารถนาที่มีชีวิตจำกัดได้อย่างสม่ำเสมอ และอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอยู่เสมอและลูกจะกลับมาหัดเทียม พรพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือความพอใจ เมล็ดแห่งความพอใจนี้คือการมี การบรรลุผลทั้งหมด เมล็ดของความไม่พอใจคือการขาดการบรรลุผลทางกายภาพและทางที่ละเอียดอ่อน การสรรเสริญของลูกบราห์มินคือ: ไม่มีอะไรขาดหายไปในคลังสมบัติของลูกบราห์มินหรือในชีวิตของลูกบราห์มิน แล้วเหตุใดจึงมีความไม่พอใจ? ในเมื่อคลังสมบัติของผู้ประทานพรเต็มเปี่ยมและมีการบรรลุผลที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น เหตุใดจึงมีความไม่พอใจ? ผู้ที่เป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจจะมีความพอใจในจิตใจ ในหัวใจของพวกเขา กับทุกคน กับพ่อ และกับละคร คลื่นแห่งความสุขจะมองเห็นได้อยู่เสมอจากจิตใจและจากร่างกายของพวกเขา แม้ว่าจะมีสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือที่เป็นอันตรายเกิดขึ้น หากดวงวิญญาณที่ต้องชำระปัญหากรรมของเขากับพวกเขามาอยู่เบื้องหน้าของพวกเขาเพื่อที่จะต่อต้านขัดขวางพวกเขา หากความทุกข์ทรมานของกรรมโดยผ่านร่างกายของพวกเขาอยู่เบื้องหน้าของพวกเขา ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเป็นอิสระจากความปรารถนาที่มีชีวิตจำกัด เพราะความพอใจจะมองเห็นอย่างเป็นดวงดาวแห่งความสุขที่เปล่งประกาย ดวงวิญญาณที่มีความพอใจจะสัมผัสว่าทุกคนเห็นแก่ผู้อื่นและไร้เดียงสา (เป็นอิสระจากการกล่าวโทษ) พวกเขาไม่เคยกล่าวโทษใครสำหรับสิ่งใด พวกเขาจะไม่กล่าวโทษผู้ประทานโชค ละคร หรือบุคคลใดๆ หรือปัญหากรรมของร่างกายของพวกเขาและคิดว่า: ถึงอย่างร่างกายของฉันก็เป็นเช่นนั้น พวกเขาจะมีทัศนคติและสายตาที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นและไร้เดียงสาอยู่เสมอ คุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือความพอใจ นี่คือการบรรลุผลที่พิเศษของชีวิตบราห์มิน หากไม่มีความพอใจและความสุข ก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะเป็นบราห์มิน ดังนั้นจงอยู่อย่างพอใจและทำให้ทุกคนพอใจ มีความสุขอย่างแท้จริงในสิ่งนี้เพราะนี่คืองานรับใช้ที่แท้จริง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ล่วงรู้ถึงปรัชญาแห่งกรรม และด้วยพรของสติปัญญาที่สูงส่ง เก็บรักษาทะเบียนประวัติของลูกให้ไร้มลทิน

ทันทีที่ลูกถือกำเนิดมาเป็นบราห์มิน ลูกแต่ละคนได้รับพรของสติปัญญาที่สูงส่ง เมื่อไม่มีอิทธิพลของปัญหาใด มิตรใด หรือการกำหนดของจิตใจของลูกเองด้วยสติปัญญาที่สูงส่งของลูกแล้ว เมื่อนั้นทะเบียนประวัติของลูกจะคงอยู่อย่างไร้มลทิน อย่างไรก็ตามหากสติปัญญาที่สูงส่งของลูกไม่ทำงานในเวลาที่คุณต้อง เมื่อนั้นทะเบียนประวัติของลูกจะมีมลทิน และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าปรัชญาที่สูงส่งของกรรมมีความลึกล้ำมาก ผู้คนของโลกสำนักผิดสำหรับการกระทำที่พวกเขาได้ทำ ในขณะที่ลูกที่เป็นผู้รู้เรื่องปรัชญาแห่งกรรมไม่เคยที่จะต้องสำนักผิดสำหรับการกระทำของลูก ลูกจะพูดว่า “ว้าว กรรมที่สูงส่งของฉัน!”

คติพจน์: ด้วยดาร์นาที่ลึกล้ำของความบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถมีประสบการณ์กับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส

*** โอม ขานติ ***